

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 233
din 15.05.2013**

Dosar nr.: 101/2013

Petiția nr.: 860/13.02.2013

Petent: M C V

Reclamat: Ministerul Afacerilor Interne, Casa sectorială de pensii a Ministerului Afacerilor Interne

Obiect: diminuarea cuantumului pensiei petentului în urma apariției și aplicării Legii nr. 263/2010

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. M C V

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Ministerul Afacerilor Interne

I.2.2. Casa sectorială de pensii a Ministerului Afacerilor Interne,

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul semnalează faptul că urmare apariției și aplicării Legii nr. 263/2010, prin apariția Legii nr. 119/2010, a H.G. nr. 735/2010 și a O.U.G. nr. 1/2011 pensia sa a fost diminuată, aspect pe care petentul îl consideră discriminatoriu.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 860/04.03.2013 a fost citat petentul, iar prin adresele nr. 1453/04.03.2013 au fost citate părțile reclamate.

3.3. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 19.03.2013. Prin citație a fost invocată din oficiu excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

3.4. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul arată că în anul 2000, după o vechime în serviciu de 30 de ani, respectiv 10 ani în Ministerul Apărării Naționale și 20 de ani în Ministerul Afacerilor Interne, a fost trecut în rezervă cu drept de pensie. Petentul arată că în baza Legii nr. 164/2001 și 179/2004 i s-a calculat o pensie militară de stat care a ajuns în anul 2010 în valoare netă de 4258 lei, iar prin apariția Legii nr. 119/2010, a H.G. nr. 735/2010 și a O.U.G. nr. 1/2011 pensiile de stat, prin încălcarea mai multor principii de drept intern și comunitar, s-au transformat nelegal, în opinia petentului, în ajutoare sociale. Petentul arată că pensia de serviciu de care dispunea până la acea dată a fost diminuată de la 4248 lei la 3286 lei, total pensie brută.

4.1.2. La data apariției Legii nr. 119/2010 art. 180 din Legea nr. 19/2000 ce reglementa pensiile pentru civili materializa principiul drepturilor câștigate, menționând că în cazul în care în urma recalculării pensiei rezultă un cuantum mai mic față de cel aflat în plată, se menține acesta din urmă. De remarcat este faptul că legiuitorul a avut grijă ca același principiu să fie cooptat și în cuprinsul noii legi a pensiilor, respectiv Legea nr. 263/2010 (art. 169, pct. 5). Ceea ce este total inechitabil și discriminatoriu în opinia petentului este că legiuitorul a "uitat" să prevadă același drept și pentru militarii în rezervă cu drept de pensie, actele normative menționate necuprinzând astfel de prevederi.

4.1.3. Petentul consideră că discriminarea la care a fost supus este subliniată și de faptul că activitatea sa nu a fost guvernată de dreptul muncii (fiind de natură contractuală) având drept consecințe, printre altele, munca nenormată și lipsa carnetului de muncă. Inexistența unui astfel de document, în care să se consemneze cu acuratețe veniturile realizate, a făcut aproape imposibilă aplicarea corectă a principiului contributivității.

4.1.4. Prin acceptarea de către Casa sectorială de pensii a M.A.I. în determinarea cuantumului pensiei a unor documente indirecte fără valoare juridică petentul se consideră nedreptățit și discriminat deoarece fizic este imposibil să se stabilească totalitatea veniturilor realizate (parte din documente au fost distruse conform legii, în funcție de termenul de păstrare).

Susținerile părților reclamate

Susținerile Ministerului Afacerilor Interne

4.2.1.1. Partea reclamată invocă *excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării* față de aspectele semnalate de petent.

4.2.1.2. Ministerul Afacerilor Interne arată că, în contextul dat, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța asupra textelor de lege, construcția legislativă a regulilor referitoare la stabilirea drepturilor de pensie neîncadrându-se în sfera atribuțiilor acestui organ administrativ-jurisdicțional.

4.2.1.3. Portivit art. 2 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, discriminarea presupune existența unei deosebiri, excluderi,

restricții sau preferințarea are la bază unul dintre criteriile prevăzute de acest articol. În concret, discriminarea poate să apară atunci când persoane aflate în situații comparabile sunt tratate în mod diferit din cauza apartenenței lor la una dintre categoriile determinate prin aplicarea criteriilor prevăzute la art. 2 din O.G. nr. 137/2000.

4.2.1.4. Partea reclamată arată că pentru a exista o faptă de discriminare trebuie avute în vedere două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit, iar tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor sau intereselor legitime.

4.2.1.5. Partea reclamată precizează că, urmare analizării petiției prin care se reclamă, pe de o parte, omisiunea legiuitorului de a introduce anumite prevederi în actele normative ce reglementează domeniul pensiilor publice, iar pe de altă parte faptul că fiindu-i aplicate prevederile Legii nr. 80/1995 privind statutul cderelor militare, cu modificările și completările ulterioare, pentru perioada în care petentul a fost cadru militar, astfel că nu a putut beneficia de carnet de muncă și nu i s-a normat munca prestată conform legislației aplicabile în cazul angajaților civili, M.A.I. nu a identificat elementele constitutive ale vreunei fapte de discriminare în sarcina sa, conform art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

Susținerile Casei sectoriale de pensii a Ministerului Afacerilor Interne

4.2.2.1. Partea reclamată arată că potrivit art. 8 alin. 1 din H.G. nr. 233/2011 privind atribuțiile, organizarea și funcționarea caselor de pensie sectoriale, Casa de pensii sectorială a M.A.I. are ca atribuție principală stabilirea și plata drepturilor de asigurări sociale.

4.2.2.2. În urma reverificării modului de revizuire a pensiei s-a constatat că decizia nr. 124032/12.12.2011 a fost emisă cu respectarea dispozițiilor legale și a metodologiei de calcul prevăzute de O.U.G. nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, modificată și completată prin Legea nr. 112/2012.

4.2.2.3. Partea reclamată precizează că, potrivit Ordonanței nr. 33/2002 privind reglementarea eliberării certificatelor și adeverințelor de către autoritățile publice centrale și locale, aprobată prin Legea nr. 223/2002, eliberarea adeverințelor care atestă un drept intră în sfera de competență a autorităților publice centrale și locale pentru cazurile în care situațiile sau datele a căror confirmare se cere rezultă din documentele deținute de acestea.

4.2.2.4. Casei de pensii sectoriale a M.A.I. îi revine obligația legală de a stabili, recalcula, revizui și acorda drepturile de pensie pe baza documentelor doveditoare. Quantumul pensiei petentului a fost stabilit în baza principiului contributivității, fiind direct proporțional cu salariile/veniturile realizate lunar în perioadele de activitate.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Petentul sesizează faptul că urmare apariției și aplicării Legii nr. 263/2010, prin apariția Legii nr. 119/2010, a H.G. nr. 735/2010 și a O.U.G. nr.

1/2011 pensia sa a fost diminuată, aspect considerat de acesta ca fiind discriminatoriu.

5.2. Partea reclamată invocă *excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării* arătând că, în contextul dat, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța asupra textelor de lege, construcția legislativă a regulilor referitoare la stabilirea drepturilor de pensie neîncadrându-se în sfera atribuțiilor acestui organ administrativ-jurisdicțional.

5.3. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și potrivit atribuțiilor și domeniului de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, urmare analizării obiectului petiției, Colegiul director trebuie să aprecieze în ce măsură acesta este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

5.4. În speță, în exercitarea competențelor sale Colegiul director este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, împrejurare ce instituie discriminări, în opinia petentului, în contradicție cu principiul nediscriminării.

5.5. Colegiul director ia act de faptul că a fost invocată excepția de necompetență materială a Consiliului față de aspectele sesizate.

5.6. În raport cu statuările Curții Constituționale relativ la O.G. nr. 137/2000, republicată, este lipsit de echivoc faptul că, prin natura sa, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării investighează, constată și sancționează fapte de discriminare. În jurisprudența sa, Colegiul director a statuat că nu analizează modul de stabilire sui generis, prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii de persoane în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unei persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României revine Curții Constituționale.

5.7. Referitor la obiectul petiției dedus soluționării Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, este indubitabil că potențiala faptă de discriminare invocată de petent este de facto echivalentă unei probleme de constituționalitate. Susținerile petentului sunt strâns legate de critica legiuitorului sub aspectul soluției legislative alese.

5.8. În nici un caz, în speță, răspunderea legiuitorului nu poate fi apreciată de către Colegiul director deoarece Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării își exercită atribuțiile strict sub aspectul investigării, constatării și sancționării acelor fapte considerate discriminatorii în viziunea legiuitorului și care atrag răspunderea contravențională. Or, discriminarea în cazul semnalat nu își are izvorul într-un fapt volitiv sau omisiv al unei persoane (fizice sau juridice, publice/private) cât, prezumtiv, în caracterul prevederilor actului normativ invocat. Însă opțiunea legiuitorului și examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor, precum și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

5.9. De altfel, Curtea Constituțională, prin decizia nr. 997 din 7.10.2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr.

137/2000, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea Consiliului de a înălțura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

5.10. Or, având în vedere considerentele expuse mai sus, Colegiul director urmează a admite excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. admiterea excepției necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale;
2. clasarea dosarului;
3. o copie a hotărârii se va transmite părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Asztalos Csaba Ferenc – Membru

Bertzi Theodora – Membru

Cazacu Ioana - Membru

Haller István – Membru

Jura Cristian – Membru

Lazăr Maria – Membru

Stanciu Claudia Sorina – Membru

Vasile Alexandru Vasile – Membru

Data redactării: 28.05.2013

Hotărâre redactată de: L.M. și A.S.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.